

[Rager.]

men Grundene forbyder Forretningsordenen mig at komme ind paa, de har berørt Forhandlingernes Ledelse.

Efter dette kan jeg maaske vende tilbage til de Ting, som vi kan tage med større Ro.

Jeg er overordentlig glad ved, at jeg sigtede det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft for at drive Ophidselseskampagne, for, som det altid sker, naar jeg, om jeg saa maa sige, har haft det ærede Medlem i Ørene, fik vi, efter at han havde holdt en Tale, som i hvert Fald i mine Øren lød noget bravadeagtig, og som maaske egnede sig for Radioen; men ikke helt for Folketingsalen, en af de Taler, hvori det ærede Medlem kommer ned paa Jorden og er saa nøgtern og ædruelig. Saa er han helt paa Linie baade med den højtærede Minister og med det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, der begge sagde de helt rigtige Ord om Beskyttelsesrummene. Men den Duft, der stod af det ærede Medlems første Tale, var ganske anderledes. Det kan være, at det ærede Medlem ikke har Ævne til selv at høre, hvor forskellig Klangfarven er i hans Taler; men han skulde engang prøve at lade dem optage paa Grammofon og derefter først spille den ene og saa den anden; det er naturligvis en haard Kur, men det kunde jo være, at den kunde helbrede det ærede Medlem.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Vagn Bro viser det sig nu, at det ikke alene er hans Opfattelsesevne, men ogsaa selve Forstaaelsen, det er galt fat med. Det ærede Medlem kunde nemlig ikke forstaa, hvorfor jeg overhovedet havde benyttet det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits Tale som Udgangspunkt for en større Debat her i Dag, naar jeg var enig med hende i det, som er blevet fremhævet. Jo, det er da ganske naturligt, for saadan som jeg maatte forstaa den Tale, maatte jeg forstaa den som et Angreb imod dem, der havde været med i Arbejdet, for ikke hidtil i tilstrækkelig Grad at have haft Opmærksomheden henvendt paa at tilstræbe de Ting, som det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit mente var efterstræbelsesværdige. I den Anledning pegede jeg paa, at dette havde vi netop inden for Landsstyrelsen af dansk Luftværnsforening fra Begyndelsen været indstillet paa og stadig ført igennem, indtil vi ved to af mig nærmere karakteriserede Personer var blevet forhindret i det.

Dette maa jeg fastholde er rigtigt, og over for det ærede Medlem Hr. Rasmus

Hansen, hvem jeg ellers ikke troede jeg kunde komme til at diskutere med om dette Spørgsmaal, fordi Kendsgerningerne ikke lader sig benægte, maa jeg sige: Lukkede Døre! Lukkede Døre! Jeg vil ikke sidde i Landsstyrelsen længere, hvis jeg ikke har Lov til at bringe ud, hvad der er notorisk protokolleret, og det er der protokolleret, at en af de paagældende Damer selv har sagt: Jeg maa indrømme, at det Arbejde, vi har gjort, er rigtig skidt. Og jeg siger bare: Gaa hen og spørg de Damer her i København, der har været til Møder — jeg havde sidst to Henvendelser i Gaar efter et Møde, der havde været afholdt Mandag eller Tirsdag, der gik ud paa, at Resultatet var lige saa daarligt som ellers —, saa vil man faa at høre: Indignation mellem Damerne over, at det, der blev budt dem, var alt for lidt, slet intet, der betyder noget, Talemaader, men naturligvis, en Smule Stemning bagved, og det er det, man ønsker at foretage sig, og det er det, som er det forkerte.

Derfor synes jeg ogsaa, at det er godt, at de paagældende Damer nu er faldet til Ro. Men jeg vil sige til det ærede Medlem Frøken Gerda Mundt, at jeg intet Øjeblik har sigtet Kvindeudvalget; jeg har nævnt to ganske bestemte Personer, og de to paagældende Personer er underrettet om det, for jeg har udtalt mig nøjagtig paa samme Maade, for øvrigt med et lille skarpt Tillæg, i Landsstyrets sidste Møde — saa de er fuldstændig underrettet om, hvad jeg mener. Jeg graver ikke dette op paa Grund af Fortiden — den synes jeg ogsaa godt vi kan lade ligge —, men det betyder noget for et tillidsfuldt, godt og fornuftigt Samarbejde i Fremtiden, at man ved, hvor man har hinanden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Møller: Jeg vil gerne yde mit Bidrag til den almindelige Glæde over Debattens Afrunding her til sidst. Jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. Rager i sin første Tale under denne Debat varmt gik ind for de Synspunkter og de Advarsler, som „Ekstrabladet“ var fremkommet med med Hensyn til Beskyttelsesrummene, Tilflugtsrummene eller hvilket Stadium i Terminologiens Udvikling vi nu end er paa. Det stod for det ærede Medlem Hr. Rager saaledes, at disse Artikler var baaret af stor Saglighed; han havde ganske vist maaske ikke læst dem alle eller havde dem alle lige